

GEÇMİŞ OLSUN TÜRKİYE

DEPREM FELAKETİNİN ÜZERİNDEN BİR AY GEÇTİ

6 Şubat 2023'te gerçekleşen ve 10 ilimizde büyük yıkıma neden olan deprem felaketinin üzerinden 1 ay geçti. Deprem bölgesine ilk günlerden itibaren elinden geldiğince yardım eden veli, öğrenci ve öğretmenlerimize teşekkür ediyoruz.

İSPANYA, İTALYA VE ROMANYA'DAN MİSAFİRLER

Okulumuz ve İspanya, İtalya ve Romanya ortaklığında yürütülen **Healthy And Sustainable** 'Sağlıklı ve Sürdürülebilir' başlıklı Erasmus projemiz (*Hüseyin Ay koordinatörlüğünde*) kapsamında İspanya, İtalya ve Romanya'dan gelen 21 öğrenci ve 6 öğretmeni okulumuzda ağırladık.

Konuklarımız ile okulumuzda gerçekleştirdiğimiz faaliyetlerin tanıtımı ve okulumuzdaki eğitim ve öğretim faaliyetleri başta olmak üzere çeşitli sunumlar gerçekleştirdiğimiz hareketlilikte yaşadığımız çevrede doğa gezileri gerçekleştirdik.

İzmit Doğa Turu ve İstanbul Kültür Turu'nda konuklarımız ülkemizi yakından tanıma fırsatı yakaladılar.

Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi

**Yücel Boru F.L.
Adına Sahibi**

İsmail BOĞA

Yayın Yönetmeni

*Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni*

Yayın Kurulu

*İrem Uçer
İletişim Yöneticisi*

*Mina Güler
Editör*

*Arif Bekdik
Yazar*

Yazım Kontrol Ekibi

Tuana Erdem 11/A

Enes Çağlayan 11/A

Burak Yusuf 11/B

Burak Battal 11/D

Yağmur Okan 12/C

Yazarlar

Ebrar E. Aydoğan 11/A

Enes Çağlayan 11/A

Z. Gönül Turhan 11/A

Çağan D. Karahan 11/A

Eslem Özsoy 10/B

M. Gökhan Perçem 11/A

Yağz E. Bozkurt 11/A

A. Harun Açıık 11/A

Zemheri

Kayıp

Rundstedt

Dağıtım

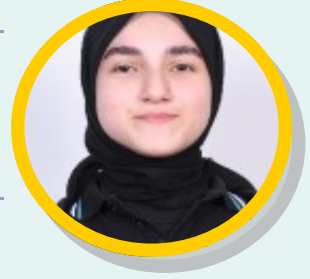
Basılı ve Dijital

İletişim

ybf1.gazete@gmail.com

ZELZELE

KÖŞE YAZISI

Zeynep Gönül Turhan 11/A

Son zamanlarda geçirdiğimiz felaket nedeniyle var oluşun çektiği acı içerisindeyim. Belki de bu acıyı siz de yaşadınız ama kendinize yediremediniz. Çünkü üzülme bile haksızlık, düşüncesizlik gibi geliyordu. Aslında anladım ki hayat çok kısa. Mutlu olmak, üzgün olmak, sevmek, sevilme... Bunlar o kadar önemli

duygularmış ki bunları yaşamamız ve yaşatmamız gerekiyormuş. Çünkü bugün yatıp uyuyunca yarın uyandığımızda sevdiğimizleri görüp göremeyeceğimizin hiçbir garantisi yok. Hatta uyanacağımızın da bir garantisi yok. Düşünsenize, akşam yatmadan önce yarın için planlar yapıyorsunuz lakin planlar yaptığımız, birlikte anılar biriktirmek istediğiniz insanlar ölüyor, gidiyorlar. Hayatınızdan bir anda çıkıyorlar. Daha fazla anı biriktiremiyor, mutlu an yaşayamıyorsunuz onlarla. Ne kadar zor bir hayat! Belki de

planlar yapıp ileriye düşünmek anlamsız ve boştur. Hani bir söz vardır ya “anı yaşayın” aslında ne kadar doğru ve mantıklı şimdi anlıyor, şimdi farkına varıyorum. Farkına varana kadar bunların olması gerekiyor muydu? İnsanlar acı çekmek zorunda mıydı?

BİR TEK BEN EKŞİĞİM

Cümbür cemaat toplanır olmuş.

Bizim törenimiz dillerde

Üstünde beyaz bir kıyafet

Anamın aldığı

Çelenkler gelmiş

Eşin dostun yolladığı

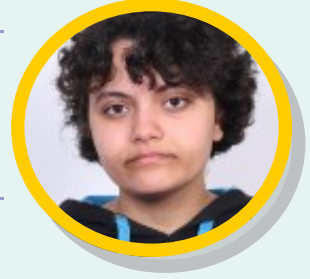
Kır düğünü için hava açık.

Yemekler hazır Musikiler tamam

Bir tek ben ekşiğim...

ZEMHERİ

FİLMLER

Ebrar Emine Aydoğan 11/A

SOHBET

Film izlemeyi sever misiniz?

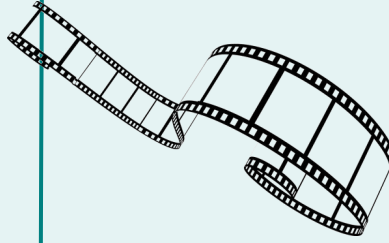
Filmler insanın hayatını etkileyen şeylerden biridir. Hiç hayatınızı değiştiren bir film izlediniz mi? Eğer izlemediyseniz henüz doğru filmi bulmamışsınızdır. Film izlediğiniz o saatler boyunca tamamen o evrene girersiniz, karakterlerin ne hissettiğini anlarsınız. Başkarakterini çok iyi anladığımız filmler genellikle en sevdiğimizlerimiz olur. Çünkü kendimizin yaşadığı şeylere

üçüncü kişi olarak şahit olmak, insana yalnız olmadığını hissettirir. Yaşadığı hayattan memnun olmayan çoğu kişinin de kaçış noktası filmlerdir. Ben bunun sebebinin insanın kendi hayatından kaçıp, başka bir evrene ait hissetme isteği olduğunu düşünüyorum. Çünkü film izlerken -çoğunlukla-

yaşadığınız hayattan koparsınız ve hayatınız istediğiniz gibi değilse bu sizi mutlu eder. Hayatınızdan memnun olmadığınız bir anda film izleyerek kendinizi başka bir hayata ait hissetme şansını hiç yakaladınız mı? Umarım yakalamışsınızdır çünkü çok güzel bir histir. Tabii her şey gibi bunun da fazlası zarardır. Bunların dışında film, sanatsal haz da verir. Filmde kullanılan müzikler, kamera açıları, görsellik, söylenen anlamlı sözler... Bunların beğenilmesi seyir zevkini artırır. Bazen filmde duyduğunuz bir sözü aklınızdan çıkaramazsınız ya da bir filmde duyduğunuz bir şarkıyı günlerce dinlersiniz.

Film izlemek ruh halinizi hem iyi yönden hem de kötü yönden etkileyebilir. İzlediğiniz film mutlu sonla bitiyorsa, karakterin başına iyi şeyler geliyorsa siz de genellikle mutlu olursunuz. Tabii bunun yanında neden öyle hayatlara sahip olmadığınızı düşünerek üzülebilirsiniz. Çok film izlemenin, kendini izlediğin filme çok kaptırmanın kötü yanlarından biri de budur. Yaşadığınız hayattan memnun olsanız bile artık rahatsız hissetmeye, daha fazla şeyler istemeye başlıyorsunuz. İzlediğiniz film mutsuz sonla bitiyorsa, karakterlerin başına kötü şeyler geliyorsa, üzülebilirsiniz. Hiç izlediğiniz bir filmden sonra saatlerce ağladınız mı? Ben ağladım, hem de birden fazla filmde.

Bazıları filmleri konusu ilgisini çektiği için izler bazıları da konusu ilgisini çek-

mese dahi sanatsal açıdan kaliteli olduğu için izler. Siz hangisisiniz? Ben genellikle konusu için izlerim, sırf sanatsal açıdan kaliteli bir film izlemeye çalışınca çoğunlukla sıkılırım ama arada bir izlerim.

Kısacası izlediğiniz filmler ne hissettiğinizi etkiler, bazen bir kaçış yoludur, ancak her şeyin fazlası zarar olduğu gibi film izlemenin de fazlası zarardır. Eğer izlediğiniz filmin olay örgüsü güzel işlenmişse, görsellik, şarkılar güzelse ve konusu ilginizi çekiyorsa tadından yenmez.

İNSAN NEDEN DELİRİR?

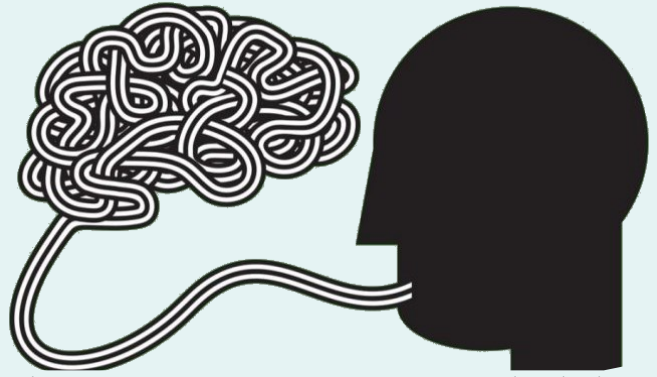

Ahmet Harun Açık 11/A

İNCELEME-SOHBET

İnsan neden delirir? Öncelikle bu sorunun cevabını aramak için bu durumdan mustarip bir birey gibi düşünmek, etrafı o şekilde anlamlandırmak gereklidir. Hadi gelin hep birlikte bakış açımızı değiştirerek dünyaya farklı bir gözden bakalım. Yetişkin bir erkeğin gözünden: “Sabah kalktınız. Çalmakta olan alarminızı kapattınız ve yatağınızı topladıktan sonra mutfığa gidip kahve suyu koydunuz. Ekmekleri de ısıtıcıya koyup duşa girdiniz. Duştan çıktıktan sonra odanız kızarmış ekmek kokuyor. Arkadan taze kahvenin kokusu adeta akciğerlerinizde bir bayram havası yaratıyor. Mutfağınız salon ile bitişik olduğu için salonun perdesini açıyorsunuz. Hava biraz bulutlu, güneş net olarak gözükme- se bile aradan ışık hüzmelerinin yere vurduğunu görebiliyorsunuz. Daha sonra bir şeyin eksikliğini hissediyorsunuz. Gerçekten eksik mi yoksa beyniniz oyun mu oynuyor bunu anlamak için yatak odanıza geri dönüyorsunuz. Dolabı açıyorsunuz ve içinde kadın kıyafetleri var. Evet, burada gerçekten de bir şey eksik. Partneriniz sabah uyandırdığınızda yanınızda yoktu. Yatağın yanındaki çekmecelerin üstünden birlikte çektiğiniz bir fotoğrafı alıyorsunuz ve içinizden onu ne kadar çok sevdiğinizi geçiriyorsunuz. Fotoğrafi bırakıp mutfığa gidip yemek hazırlıyorsunuz. Sofrayı iki kişilik hazırlayıp yemeğe başlamak için partnerinizi bekliyorsunuz. O sırada kapı çalıyor, kapının deliğinden bakıyorsunuz ve

eşinizin arkasında bir şey sakladığını belli bir şekilde kapıyı açmanızı beklediğini görüyorsunuz. Onu gördüğünüzde içinizi sevinç ve güven duygusu kaplıyor. Biraz endişeli gözükteğü için siz de meraklanıyorsunuz. ‘Ah canım kim bilir yine neye taktın kafanı’ diye geçiriyorsunuz. Endişesini azaltmak için güler bir yüzle kapıyı açıyorsunuz. Tam rahatlatmak için lafa girecekken arkasından çıkardığı tabancayı kafanıza dayayıp bir el ateş ediyor. Bedeninizin kanlar içerisinde yere yığıl-

dığını görüyorsunuz. Bu esnada bakış açınız değişmiyor. İçinizdeki sevinç ve güven duygusu yerini acı ve ıstıraba bırakıyor. Az önce o çok sevdiğiniz, çok güvendiğiniz insanın sizi öldürmesine tanık oldunuz. Ve bakış açınız hala aynı. Sanki olayı dışarıdan izliyormuşsunuz gibi. Sanki birisi size zorla bunu izletiyormuş gibi. Sonrasında neden yere düşmediğinizi merak ediyorsunuz. Elinizi kafanıza götürüp kan olup olmadığını kontrol ediyorsunuz. Ve hayır kan yok sanki vurulan siz değilmişsiniz gibi. İçinizden öldüğünüzü ve ruhunuzun hala burada kaldığını düşünüyorsunuz. Tam o

sırada içinize dehşet verici bir ürperti geliyor. Bir kelime adeta dizlerinizin bağına çözüyor. ‘Ölüm. Ne oldu şimdi? Bitti mi her şey? Ama o kadar kahvaltı hazırlamıştım. Hayır, hayır. Saçmalıyorsun. Bu kadar basit olabilir mi? Daha yapacak çok şeyim vardı. Ofisim, ofisimde dosyalar beni bekler. Onları yalnız bırakamam.’ O sırada partneriniz yaşadığı şokun etkisinden çıkıyor. Yerde duran cesedinize basmamaya dikkat ederek içeriye giriyor. İçinizden seslenmek istiyorsunuz, yüzüne neden yaptın diye bağırmak. Hesap sormak istiyorsunuz. Sonra bir anda vazgeçiyorsunuz, olan oldu zaten. Boş yere kalp kırmaya gerek yok. Kalp mi kırmak? Az önce kafana sıkkan insanın duygularını mı önemsemeye başladın şimdi? Elbet mantıklı bir açıklaması vardır. Evet evet. Yoksa durduk yere neden yapsın ki. Siz düşüncelere dalmış bir şekilde partnerinize bakarken bir anda göz göze geliyorsunuz. Sanki orada duran sizi görüyormuşçasına üzerinize geliyor. Tam o sırada endişelenip terlemeye başlıyorsunuz. Ve bir anda yatağınızda soğuk terler içerisinde uyanıyorsunuz. Eşiniz yanınızda mışıl mışıl uyuyor. Hemen kalkıp mutfağa, salona bakıyorsunuz. Kapıya yönelip az önce cesedinizin durduğu yere bakıyorsunuz. Her şey eski yerinde. Sanki az önce gördükleriniz hiç yaşanmamış gibi. Her ne kadar hepsinin kabus olduğunu bilseniz bile partnerinize olan güveninizin kırıldığını hissediyorsunuz. Saate bakıp yatağa geri gidiyorsunuz. Gecenin üçünde şu

yaşadığım maceraya bak diye geçiriyorsunuz. Tam yatağa girdiğiniz sırada partnerinizin yastığının altından çıkardığı bıçağı kalbinize saplıyor. Ve bu sefer gözlerinize bir karaltı çöküyor. O derin uykunuza devam ediyorsunuz.” Ne büyük maceraydı değil mi? Şimdi soruyorum size çok güvendiği bir insan tarafından iki kere üst üste öldürüldüğünü gören ve deneyimleyen birisi nasıl düşünür? Neler hisseder? Gerçekten de

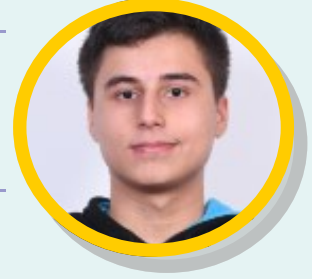
zor. Ve size şimdi bu tür rüyaları devamlı olarak gördüğünüzü, hatta artık neyin gerçek neyin rüya olduğunu anlamadığınız dünyada durmaksızın güvendiğiniz birileri tarafından öldürüldüğünüzü, buraya hapsoldüğünüzü ve yapayalnız kaldığınızı söylesem. Ne kadar ağır değil mi? Ve evet artık bir şizofreni hastası-sınız. Bu insanlar gerçeklik algısını kaybettiği gibi etrafındaki herkesi bir tehdit olarak görüyor. Onlar için gerçek dünya bir hayatta kalma yarışı. Diğer gerçekliklerin

ise tek bir çıkış kapısı

var: ölüm. Peki rüya sandığınız bir dünyadan kurtulmak için kendinizi öldürürseniz ne mi olur? {Trajik bir son} Bu yüzlerce rahatsızlıktan sadece birisi. Ve dünyamızda bu şekilde yüzlerce insan var. Peki ne yapmalı? Ne için ne yapmalı? Bu insanlar doğuştan böyle olmuyor. Tetikleyici bir olay ve genetik altyapı gerekli. Siz iyisi mi insanlara travma yaşatmaktan kaçının ve böyle birisi görürseniz uzmanlara gösterin. Ayrıca F*** C*** izleyin. Sağlıcakla kalın.

YALNIZLIK

Enes Çağlayan 11/A

DENEME

Yalnız olmak bir seçim midir yoksa hayattan soğutucu bir zorunluluk mu?

Bu sorunun cevabı kişinin hayata bakış tarzına, düşüncelerine, içinde bulunduğu toplumun kültürel normlarına göre farklı şekillerde tezahür edebilir. İnsan yalnızlıktan ne çıkarıyorsa bu sorunun cevabı da odur aslında. Kimi insan

çinde bulunduğu zorluklardan bir kaçış yolu olarak görür yalnızlığı. Benliğine dönmek, inzivaya çekilerek hayatın acımasız kaidelerinden, kişilerden uzaklaşmak ister. Tabii ki insan kaçıp kurtulmak ister çoğu zaman lakin aynı zamanda insan insana gerek değil midir?

İnsan olmak sadece yaşamını devam ettirmek midir? Bir tatlı ses ve umut verici bir çift bakış gerekmez mi insana hayata tutunmak için? Zannımca insanı yalnızlığa iten nedenler kadar uzaklaştıran bu değerler de hayati önem ifade eder. Mamafih insan güven duymak, samimiyet ister toplumsal ilişkilerinde. Bu-

na ulaşamayan insan diğerleri ile etkileşimde olmaktan kaygı duyar. Bu kaygı çoğu zaman sosyal izolasyona neden olmaz mı? Bu sosyal izolasyon ise insanın ayrışmasına, umutsuzluğa ve tükenmişliğe neden olmaz mı sizce de?

Tüm bunları düşündüğümüzde insanların varlığı yalnızlığı, yalnızlığın varlığı ise insanları doğurur ve bu döngü harmanlanarak bir sarmal şeklinde devam edecektir.

KUSURSUZ AŞK YOK

Yine aklımda bugün sen varsın,
Yine kafamda hayalim hasta,
Yürsün kalbimi derdin sarsın,
Bir umut yok bu tükenmez yasta

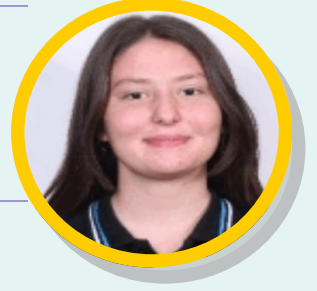
Yürürken ben durgun sessiz parkta,
Sarılan sevgililer bankta,
Zaman az bana yok bile mola,
Bakarken bu ümitsiz yarına.

Gittim, kaçtım görmeden kimseler
Ben hiç acı çekmem sanıyordum,
Yanıldım duyunca o gülüşmeler'
Gâliba gerçekten de yoruludum.

RUNDSTEDT

MÜZİĞE HÜKMEDEN HÜKÜM!

Eslem Özsoy 10/B

RÖPORTAJ

Hepinize Selamlar. Gazete YB-FL'nin röportaj ekibi olarak okul müzik grubumuz HÜKÜM ile çok eğlenceli bir sohbet gerçekleştirdik. İşte o dakikalar karşınızda...

Hüküm grubuyla röportaja başladık. Üyelerimiz: Metehan Şenyer, Faruk Emre Toprak, Gökdeniz Çağlın. İlk olarak grup oluşma sürecinizden biraz bahseder misiniz?

Metehan Şenyer:

Bu arkadaşlar 9'dan beri gitar çalıyordu. Bende festivalden sonra Gökdeniz'e "Al şu gitarı çal" dedim. Sonra Faruk'a gidip "Artık grubuz" dedik. Bu kadar.

Peki neden Hüküm?

Faruk Emre Toprak: Hüküm fikri benden çıktı. Biz düşünüyorduk zaten. Troll isimlerle isim aradık en son bulamadık, LoL eşyalarına falan baktık. Çok çaresizdik sonra "Hüküm koyalım." dedim. Olur dediler. Kendi hükmümüzü koyarız dedik böyle ortaya, öyle.

Kim tasarladı logoyu?

Gökdeniz Çağlın: Tarık ile biz yaptık. Tarık Gayretli, 12-C.(Teşekkürler Tarık.)

Peki grubun enleri desem?

Metehan Şenyer : Mesela Faruk grubun en beklenmedik kişisi. Hani Faruk'a uzaktan bakınca çok sessiz sakın çocuk zannedilir ya. Ama Faruk öyle biri değil.

Faruk Emre Toprak: Öyle lanse ediyorum kendimi.

Metehan Şenyer:

Faruk'ı doğaçlama çalar-ken görmemiz lazım.

Faruk Emre Toprak: Gökdeniz genelde en baba rolünde oluyor. Beste olarak da en yaratıcı bence o yani şu an. Yıldızların Altında' dan Mey'e geçiş de onun fikriydi.

Metehan Şenyer : Şansa fark ettik, baktık güzel geçiş oluyor. Deneyelim.

HÜKÜM: İnsanları kendine çekmek önemli yani, enerji ya.

Gökdeniz Çağlın: Mete de grubun en artisti tabii ki, şovmen.

Peki Faruk senin için?

Faruk Emre Toprak: Bence benim için Mete... Yani biz gruptayken bu (Gökdeniz) abim bu (Mete) da küçük kardeşim gibidir. Öyle yani.

Sizin için canlı performans neyi ifade ediyor?

HÜKÜM: Eğlence. Ortamın enerjisine kapılıp tamamen seyirciye odaklanarak performans gösteriyoruz.

Metehan Şenyer : Mesela benim çok büyük bir hayalim var şeyde...

Eslem Özsoy ve Gökdeniz Çağın: Şenlikte?

(Mete'nin hayalleri hakkında..)

Çalmaktan zevk aldığınız şarkılar neler?

HÜKÜM: Bir kere Cambaz'ı söylersin yani. Ve bu sıralar Skapova şarkıları...

“Madem” kayıt sürecinden bahseder misiniz?

HÜKÜM: UĞRAŞTIRICI!

Faruk Emre Toprak: Bizim ilk Hüküm grubu olarak çıktığımız şey 29 Ekim'di. Ondan sonra kayıt işleri ciddileşti.

HÜKÜM: Hazır sahneyi deneyimledik. Elimizde de şarkı var profesyonelleştirelim dedik. 1 aylık bir süreçti.

Son olarak gitar çalmaya nasıl karar verdiniz?

Gökdeniz Çağın: Aydın hocanın gitar kursu vardı.

Faruk Emre Toprak: Evet gittik başladık sonra karantina girdi. Gökdeniz ritim çalışıyordu klasik gitarla. Ben de 10. sınıfın yaz döneminde elektro gitar aldım.

Gökdeniz Çağın: Ben de bir arkadaşını denedikten sonra elektroya geçtim.

O zaman buradan Aydın hocaya teşekkürlerimizi iletiyoruz. Gazete okuyucularımıza söylemek istediğiniz son bir şey var mı?

HÜKÜM: Allah için şu Madem'i dinleyin Youtube'dan. Ve destekleriniz bizim için çok önemli. (Geçen konser grubun sol tarafındaki üçlüye de selamlar.)

Gökdeniz Çağın: Şimdi sen 40 dakika bu kaydı mı dinleyeceksin?

Metehan Şenyer ve Eslem Özsoy: Evet.

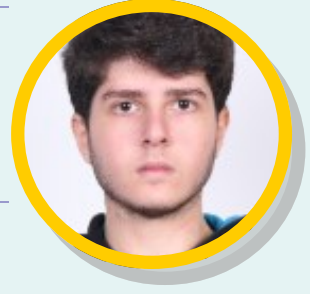
HÜKÜM: Kolay gelsin.

Teşekkür ederim.

Okul müzik grubumuz Hüküm'e röportaj için teşekkürlerimizi iletiyor ve YBFL Gazete ailesi olarak 2023 yılı Gençler Arası Ses Yarışması özgün müzik kategorisindeki Kocaeli İl Birinciliklerini tebrik ediyoruz. Başarılarının devamını diliyoruz...

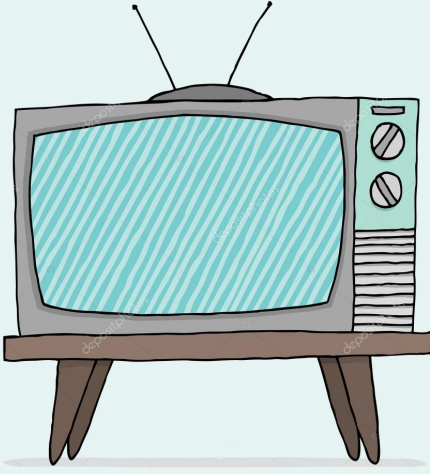
TOPLUM

Çağan Deniz Karahan 11/A

ELEŞTİRİ

Kalitesiz yapımlar canımı sıkmaya başladı. Kendimi bildim bileli televizyonu ne zaman açsam mil-

yonda bir olan istisnalar haricinde kalitesiz bir şeyle karşılaşıyorum. Hakikaten tam anlamıyla aptal kutusuna dönüştü.

Bir reklam yapıyorlar, sanırsınız harikalar diyarında yaşıyorsunuz. Gerçeklikten uzak olan şeyleri kamera önüne yansıtıyorlar. İnsanların aynı çatı altında birleşmesini istemek güzel bir duygu olabilir ama mümkünatı yok ki zaten böyle bir şeyle yapımcıların da ilgilendiği yok, insanların gözlerine girmek tek dertleri. Popülist akımın arkasından giderek Polyanacıların oyunu alırlar anca, başka bir işe de yaramaz. Daha biz bu ülke içinde beraberliği sağlayamıyoruz. Depremden sonra marketler kapalıydı, camı kırıp su, yemek alınması normal fakat televizyon çalmak nedir? Kendisine yol vermedi diye birini bıçaklayan, ateş eden mi dersin; asarız, keseriz diyen 15 yaşındaki çocuklar mı dersin; ekranlarda fikri sürekli yüz seksen derece değişen sunucular mı dersin; hapishaneye taciz, tecavüzden gelen adamları öldürenler -sanki

kendileri çok normal bir şeyden dolayı içeri giriyorlar da adamı öldürünce namusları temizlenecek- mi dersin? Bu kadar insan dindar ise bu kadar suçu kim işliyor? Bu yazı için bu kadar yeter çünkü doğruları bir tık artırsam okuyan insanların en az yarısının sinirden küplere bineceklerini biliyorum.

ŞANS

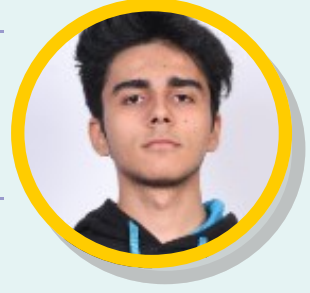
Kendime bir şans daha diliyorum
Pişmanım, gel geri birtanem n'olur
Yaklaş bana, biraz yanımda otur
Benim gibi bakmasan bile olur
Yeter ki dur yanımda, hissedeyim huzur

Yanlış kararlar verdim, iyi olayım diye
Daha da gömüldüm çukura sessizce
Ben bile fark etmedim, sesim kesilince
Anladım her şeyi, duymayınca sen bile

Kaldım karanlıkta, ihtiyacım var sana
Ulaşamıyorum, sen duvarın arkasında
Bir kere koklayıp sarılısam aslında
Kendimi bulmam kolaylaşır fazlasıyla

KAYIP

DEPRESYON ÇAĐI

M. Gökhan Perçem 11/A

SOHBET-ELEŞTİRİ

Son yüzyılda şehir hayatı, insanların hayatına iyice yerleşmeye başladı. İnsanlar dağınık, bağımsız köylerin içinde kurduğu hayatlardan sıyrılıp; düzenli, kurallı şehirlere yerleşimlerini hızlandırdı. Bu durum insanı hakların ve genel ihtiyaçların insanlara ulaştırılmasını kolaylaştırdı. Artık insanlar, hayalini bile kuramadığı o isteklerine ve ihtiyaçlarına rahatça ulaşabiliyorlar. Çok değil, 3 asır öncesine kadar insanların kendi ge-

çimlerini kendileri sağladıklarını, herkesin kendi işinin başında olduklarını biliyoruz. Örneđin ayakkabıcı olursanız ustanızdan öğrendiklerinizle köyünüzdeki insanların ayakkabı ihtiyaçlarını kendi el işinizle karşılıyor, kazancınızla bir manavdan yiyecek alıyor, günlük hayvansal ürünlerinizi kendi hayvanlarınızdan karşılıyordunuz. Genelleme yaparsak hayatınızda yaşayacağınız en büyük stres ve üzüntü, bir yakınınızı kaybetmek veya savaş durumu

olurdu. Ama şu anki şehir hayatında, trilyon dolarlık şirketlerin altında ezilmekle yükümlüyüz. Esnaf olduğumuzu düşünürsek, yerinizi internet satıcıları olarak geliriniz düştü. Bir hayvancıysanız devasa gıda şirketleri sizin günlük kazancınızı milyonlara katladı bile. Bu durumda

kârlı duruma geçmeniz tek yolu bu akıma katılmak ve büyük şirketlerin başına

geçmek olabilir.

Ancak o duruma geldiğinizde de

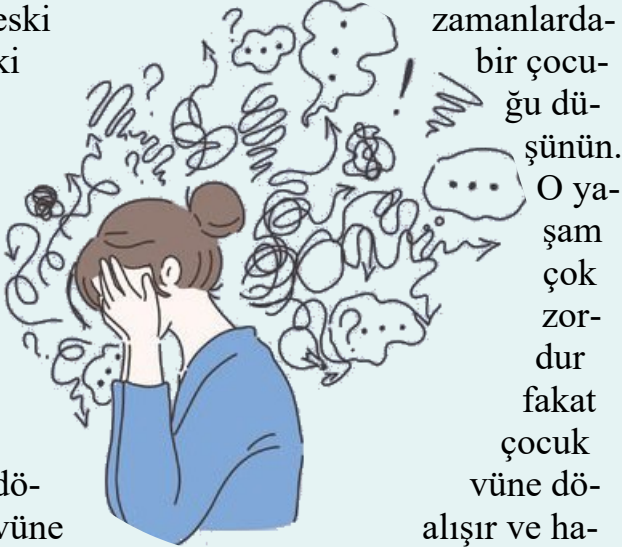
hayatınızda büyük değişimler yapmanız gerekir. Her gün aralıksız para derdine düşersiniz ve bu durum saçlarınızı beyazlatır. Nereden nereye geldiğimizi görebiliyorsunuz değil mi? Artık amaç yaşamaya çalışmak değil, evsiz kalmamaya çalışmak oldu. Hayattaki derdimiz hobilerimiz, ailemiz, dostlarımız değil, X şirketinde en üst pozisyona gelmek için yaşamımızın yarısını nasıl harcayacağımızı düşünmede. En

alt pozisyonda isek ne tür hilelerle uğraşıp bir sonraki adıma geçebileceğimizi düşünmek... Hep en iyisine sahip olmaya çalışıyoruz. En iyi meslek, en iyi ev, en iyi araba, en iyi telefon. En küçük yaştan itibaren mükemmellik aşılması yaşıyoruz.

“Çocuğum en iyi doktor, mühendis olacak.” Her şey mükemmel olmalı. Çocuk anaokulunda en iyi eğitimi almalı. Renkleri en iyi o ayırt edebilmeli. İlkokulda en hızlı o yazabilmeli. En hızlı o toplama işlemi yapabilmeli. Büyüyene kadar o çocuğun hayatı zehir olur. Hep en iyisi olmak istediğinden, geleceğe baktığından zamanı yaşayama-

eski
ki

dö-
vüne

ki O ya-
şam çok zor-
dur fakat çocuk
vüne dö-
alışır ve ha-
yatta kalmaya çalışmak olduğunu anlar. O zamanın da zorlukları vardır ancak şu anki zamanın yarattığı koşuşturma, stres, mükemmeliyetçilik ve insanlar arasında yaşanan her türden eşitsizlik; insanları bunalıma sürükler. Bu ülkelerin mutluluk seviyeleri ve intihar sayılarının yıllara göre değişimi verileriyle de desteklenebilir. Bu yüzden hayattaki her şeyin kariyer ve para olmadığını zaman zaman hatırlamalı, her şeyden elimizi çekip biraz kendimize zaman yaratıp dinlenmeliyiz. Günlük rutinlerden uzaklaşıp farklı şeyler denemeliyiz. Çünkü hepimiz biliyoruz ki yaşlanınca en büyük pişmanlığımız bu olacak.

AŞK ADAMI

Edebi Spor:)

Yağız E. Bozkurt 11/A

İcardi'yi kim sevmez ki?

O sarı saçları, o muazzam gülüşü içinde kim kaybolmaz ki? Gerek takım içi uyumu gerek oyun içi arkadaşlarına davranışları insanın içini nasıl eritmez ki? Forvet olmasına rağmen o üst düzey oyun görüşü, ceza sahası içi bitiriciliği uğruna beste yapmaya zorluyor insanı. Gol sevincini sergiler iken dilden “Aşkın Olayım” parçasının dökülmemesi mümkün mü?

O sağ ayağını kullanışı, soluyla oyunu yönlendirişi, konum alıp ayağı gibi kullandığı kafasıyla attığı gollerde mest oluyor resmen insan. O ince asistleri, çalımları keşke İcardi'ye topu versek de hayranlıkla onu saatlerce izleyebilsek. Lige gelmiş en büyük değeri sevmemek lige yapılmış en büyük ihanet olmaz mı?

O sağ ayağını kullanışı, soluyla oyunu yönlendirişi, konum alıp ayağı gibi kullandığı kafasıyla attığı gollerde mest oluyor resmen insan. O ince asistleri, çalımları keşke İcardi'ye topu versek de hayranlıkla onu saatlerce izleyebilsek. Lige gelmiş en büyük değeri sevmemek lige yapılmış en büyük ihanet olmaz mı?

TÜRKİYE TEK YÜREK

Değerli Velilerimiz; Gebze İlçe Milli Eğitim Müdürlüğümüzün Öncülüğünde **Her Sınıfın Bir Yardım Kolisi Var** Kampanyası Başlatılmıştır. Tüm Velilerimize Destekleri İçin Şimdiden **Teşekkür Ederiz**.

ÖRNEK GIDA PAKETİ

1 Kg Çay

1 Kg Mercimek

1 Kutu Salça

2 Kg Un

3 Paket Makarna

1 Kg Zeytin

2 Litre Sıvı Yağ

1 Paket Tuz

1 Kg Bulgur

1 Kg Pirinç

1 Kg Toz Şeker

1 Kg Kuru Fasulye

